

§ 348.

Eider Nævningernes Erklæring af Mangler i Formen, eller er dens Indhold utydeligt, modsigende eller ufuldstændigt, eller opstaar der Tvivl, om den oplæste Erklæring udtrykker Nævningernes virkelige Mening eller er vedtagen med det foreffrevne Stemmetal, og Mangelen ikke strax kan afhjælpes eller Tvivlen hæves ved en Erklæring af Nævningernes Formand, paalægger Retten ved Kjendelse Nævningerne at begive sig tilbage til deres Bærelse, for ved en ny Erklæring at afhjælpe Manglen eller fjerne Tvivlen. De fornødne Forklaringer meddeles Nævningerne ved Kjendelsens Afvigelse af Rettens Formand.

Bedrøver Mangelen kun Formen, maa Nævningerne Intet forandre i Erklæringens Indhold; ligeledes skulle de Svar, hvis Berettigelse eller Fuldstændiggjørelse ikke fordres, forblive uforandrede. Utilstedelige Endringer maa ikke tages i Betragtning af Retten.

Berigtigelsen eller Fuldstændiggjørelsen vedfoies saaledes, at det træder tydelig frem, hvorledes den oprindelige Erklæring har lydt.

Den heromhandlede Forholdsregel kan træffes, saalænge Retten ikke har affagt Dom.

§ 349.

Efterat Nævningernes Erklæring er oplæst og overleveret Rettens Formand, kunne ordentligvis ingen yderligere Spørgsmaal forelægges Nævningerne. Dog kunne saadanne Tillægs-spørgsmaal, som ommeldes i §§ 333 og 334, ogsaa forelægges Nævningerne senere, saalænge Retten ikke har affagt Dom, naar det under Forhandlingen Fremkomne saa klart paabød at stille flige Spørgsmaal i Embeds Medfør, at Unbladelse heraf kan antages at ville medføre Dommens Ophævelse.

§ 350.

Finder Retten, at Indholdet af en for den Sigtede ugunstig Erklæring af Nævningerne viser, at den beror paa en Retsvildfarelse, affiger Retten Frifindelsesdom.

Finder Retten, at Forhandlingerne ikke have ydet et efter Erfaringens Vidnesbyrd tilstrækkeligt godtgjort faktisk Grundlag for en ugunstig Erklæring, kan Retten istedetfor at affige Dom henvise Sagen til ny Hovedforhandling. Denne skal foregaa for andre Dommere og andre Nævninger; bliver det paa Grund heraf nødvendigt, at Sagen forhandles for en anden Ret, bestemmer Høiesteret det Fornødne paa Overstatsanklagerens Andragende. Har Retten i Henhold til foranstaaende Regel henvist Sagen til ny Hovedforhandling, bliver Overstatsanklageren beføiet til, indtil Nævningerne have erklæret sig under den nye Sag, at frasalde Anklagen, i hvilket Fald Frifindelsesdom bliver at affige.

Rettens ovennævnte Beslutninger skulle være ledsagede af Grunde. Stemmeskerhed skal være tilstede ikke blot med Hensyn til Resultatet, men ogsaa med Hensyn til enhver af de anførte Grunde; de Dommere, som ikke billige Resultatet, skulle vel være tilstede ved hele Raadslagningen, men stemme ikke ved Fastsættelse af de enkelte Grunde.

Andragende fra Parternes Side om de nævnte Beslutninger kunne ikke finde Sted; Beslutningen kan tages af Retten, saalænge ikke Dom er affagt.

§ 351.

Kommer Retten under den nye Hovedforhandling, der finder Sted i Henhold til Reglen i § 350 2det Stykke, enstemmig til det samme Resultat som Retten under den første Forhandling, affiger den Frifindelsesdom; Enstemmigheden skal være tilstede saavel med Hensyn til Resultatet som med Hensyn til enhver af de i Dommen anførte Grunde. I andre Tilfælde bliver Dommen at grunde paa den af de to foreliggende Erklæringer af Nævninger, som i sin Helhed fører til det gunstigste Resultat for den Sigtede.